

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4428/2023
27.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирољуб Јовичић, адвокат из ..., против тужене СЗР „Шилтон – папир-пак“, власника ББ ПР из ... код ..., чији је пуномоћник Витомир Ђуровић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4021/22 од 07.04.2023. године, у седници одржаној 27.12.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4021/22 од 07.04.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П1 91/22 од 13.05.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац био у радном односу код тужене у периоду од 24.04.2008. године до 31.05.2008. године, што је тужена дужна да призна. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 170.100,00 динара, а уколико у остављеном року то не учини, на напред наведени износ тече законска затезна камата од дана извршности па до исплате.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж1 4021/22 од 07.04.2023. године, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Чачку П1 91/22 од 13.05.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је доставио одговор на ревизију тужене. Трошкове ревизијског поступка је тражио одређено.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код тужене од 24.04.2008. године до 24.03.2020. године, на радном месту ... . Тужена је тужиоцу отказала уговор о раду решењем од 09.03.2020. године, услед технолошких, економских и организационих промена због којих је укинута његово радно место, па је тужиоцу исплаћена отпремнина у смислу одредбе члана 158. Закона о раду. По добијању решења о отказу уговора о раду и радне књижице, тужилац је приликом пријаве на биро рада утврдио да му у радну књижицу није уписан радни стаж за период од 24.04.2008. године до 31.05.2008. године, иако је код тужене непрекидно радио и у том периоду. Наводе тужиоца о непрекидном раду код тужене у периоду од 24.04.2008. године до 24.03.2020. године, тужена није спорила. У поступку је утврђено да је тужилац обављао рад код тужене у периоду од 24.04.2008. године до 31.05.2008. године и да му је тужена за тај рад платила накнаду па је због тога тужилац повукао тужбу за исплату мање исплаћене отпремнине и накнаду штете због неискоришћеног одмора.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужиоца усвојили применом одредбе члана 32. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, 61/05), имајући у виду да је рад тужиоца у спорном периоду имао све елементе радног односа: обављање послова из делатности тужене у корист и за рачун тужене уз исплату договорене зараде, а коју чињеницу тужена није оспоравала.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 30. Закона о раду, прописано је да се радни однос заснива уговором о раду (став 1.). На основу одредбе члана 32. истог Закона, уговор о раду закључује се пре ступања запосленог на рад, у писаном облику (став 1.). Ако послодавац са запосленим не закључи уговор о раду у складу са ставом 1. тог члана закона, сматра се да је запослени засновао радни однос на неодређено време даном ступања на рад (став 2.).

У конкретном случају, међу парничним странакама, није било спорно да је тужилац код туженог ступио на рад 24.04.2008. године, и да је у радном односу био непрекидно до отказа уговора о раду 24.03.2020. године, при чему за период од 24.04.2008. године до 31.05.2008. године, између парничних странака није закључен писани уговор о раду, али је тужена тужиоцу исплатила зараду и све остале накнаде по основу рада и за тај период.

Радни однос се по правилу заснива уговором о раду, који закључују запослени и послодавац, а сматра се да је закључен кад га потпишу запослени и директор односно предузетник, како је прописано одредбом члана 30. Закона о раду. Парничне странке, у конкретном случају нису закључиле уговор, у писаном облику, за спорни период од 24.04.2008. године до 31.05.2008. године, међутим, рад тужиоца је у том периоду имао све елементе радног односа у погледу квалитета рада и права која произлазе из радног односа – радно време, зарада, накнада зараде и друга примања из радног односа. Успостављени однос парничних странака, у спорном периоду, по својој садржини и квалитету има све карактеристике радног односа, па су нижестепени судови тужбени захтев тужиоца правилно усвојили, а тужена неосновано ревизијом побија правилност примене материјалног права.

Наводи ревизије којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, су без утицаја на одлучивање имајући у виду да ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања на основу одредбе члана 407. став 2. Закона о парничном поступку, осим у случају из члана 403. став 2. тог закона, што овде није случај.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку, имајући у виду његов исход.

На основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Тужиоцу трошак ангажовања пуномоћника, адвоката, за састав одговора на ревизију и судске таксе није био потребан у смислу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку па је његов захтев за накнаду тих трошкова одбијен.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**